

‘Ik hoorde bijna zijn voetstappen klinken’

REPORTAGE PASTORIE VEENHUIZEN

De pastorie van Veenhuizen speelt een centrale rol in de nieuwste roman *Hollands Siberië* van schrijfster Mariët Meester. De auteur toont deze maand tijdens een aantal lezingen in dit huis de plekken en voorwerpen die in het boek voorkomen. Zoals bijvoorbeeld de pas ontdekte schoolplaats van de hoofdpersoon.

René Otterloo

VEENHUIZEN Op een goede zondagmiddag, schrijfster Mariët Meester lag languit op de bank, stommelde haar partner Jaap de Ruig de trap af in de pastorie van Veenhuizen. Gevonden!

Mariët en Jaap waren al een half jaar tevergeefs op zoek naar de schoolplaats in het pand dat de laatste jaren dienst doet als schrijvershuis. Ergens had zich tijdens een razia in de Tweede Wereldoorlog een franciscaan schuilgehouden, maar waar?

De geestelijke, verbonden aan de rooms-katholieke parochie in het gevangensdorp, zat diep in het verzet en bleek verraden. De Duitsers keerden na een zoektocht echter onverrichter zake huiswaarts. Hij was nergens te vinden. „Wij wisten na het lezen van de dagboeken van deze franciscaan dat hij zich verstopt had, maar ook wij konden de plek niet vinden. Tot dat Jaap op zolder een piepklein luikje ontdekte waaronder in de zoldervloer zich een minime schoolplaats bevond. Het zaagsel van destijds lag er nog, het is onwaarschijnlijk dat zo'n dikke man zich daar heeft kunnen verstoppen.”

Peter Pex, de naam van de geestelijke in het boek, ging leven voor Meester toen onder de spinnenwebben in de naastgelegen kerk een schilderij van hem tevoorschijn kwam. „Het was een doek vervaardigd door ene Gantzert, nota bene een Duitse delinquent die na de oorlog zijn straf uitzat in Veenhuizen. Intrigerend. Het schilderij hebben we in de huiskamer gehangen, zo is

deze man voor mij gaan leven. Zo erg zelfs, dat ik na verloop van tijd bijna zijn voetstappen hoorde klinken. Op het schilderij heeft hij een blik van: ‘Hé, dit is niet goed genoeg. Dit kan beter’. Alsof hij mij zo controleerde bij het schrijven van de roman.”

Daarbij konden enkele ouderen en oud-inwoners van Veenhuizen zich de geestelijke nog voor de geest halen. „Ik sprak een vrouw van over de negentig die begon te giechelen toen ik naar hem vroeg. Het scheen een nogal knappe man te zijn.”

Meester vertelt dat de pastorie haar ‘veel cadeau’ heeft gegeven. „In de woonkamer staat een brandkast, dat zou ik normaal nooit verzoemen hebben. Ik heb maar bedacht dat hij tussen de kerkregisters voedsel verstopte, want de franciscaan was een lekkerbek en een stevige drinker. Zo kwam mij het wijnkastje in de kelder ook goed van pas. Ik laat de huishoudster de sleutel ervan verstopen om hem van de drank af te houden. Het kamertje van de huishoudster, met wie hij een relatie had, ligt op de bovenste verdieping. Onvoorstelbaar trouwens, zij werkte zeven dagen per week en ontving daarvoor geen cent salaris.”

Een tip van een bekende bracht haar op het idee lezingen te houden op de locatie waar het boek zich afspeelt. De belangstellenden krijgen tevens een rondgang door de pastorie. „Uiteraard laten we dan de geheime schoolplaats op zolder zien”, zegt Meester.

Van *Hollands Siberië*, dat op 11 september werd gepresenteerd, is inmiddels de tweede druk verschenen.

‘Het scheen een nogal knappe man te zijn’

▲ De voormalige pastorie in Veenhuizen, nu een schrijvershuis. Foto's Jasper Moulijn

Lezingen

Voor eind oktober (20, 23, 26 en 30) staan in de pastorie van Veenhuizen – in samenwerking met boekhandel Daan Nijman in Roden – vier bijeenkomsten gepland rondom de roman *Hollands Siberië*. Bij meer interesse of verzoeken van leesclubs houdt de schrijfster in februari een tweede cyclus.

▲ Schrijfster Mariët Meester in de pastorie van Veenhuizen die in haar roman *Hollands Siberië* een centrale rol speelt met onder meer de schoolplaats op zolder.